

Ngọn Đèn Dâng Hiến

Diễn tả

(Lời Dâng số 64)

Thơ: R. Tagore

Nhạc: Lm. Ân Đức, 91

1. Hỡi nàng trinh nữ kia ơi! Em đi đâu chiều buông xuống rồi? Bên
2. Hỡi nàng trinh nữ kia ơi! Em đi đâu màn đêm xuống rồi? Nắng
3. Hỡi nàng trinh nữ kia ơi! Em đi đâu trời khuya lấm rồi? Lúc

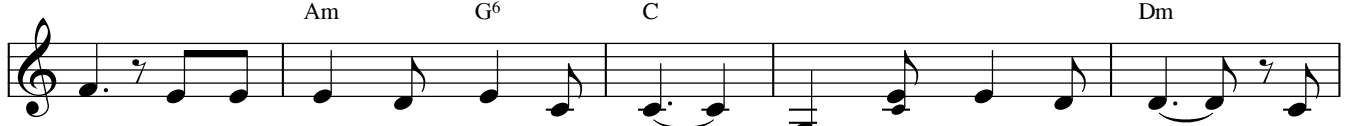
bờ sông vắng quanh hiu, em khuất chìm trong đám cỏ cao cao. Đèn
chiều đã tắt từ lâu, đêm buông dần im vắng quanh hiu. Đèn
nửa đêm thiếu vắng trăng, đêm khuya này không có vắng trăng. Đèn

kia em thấp đi đâu, áo che đèn chập chờn trong gió?
em thấp sáng lung linh, cứ sao nàng còn đi đâu nữa? 1-3. Nhà
kia em áp trong tim, cứ sao nàng con tìm chi nữa?

tôi em biết hay không? Căn nhà tôi tối tối u buồn, đời tôi sao vẫn cô

đơn? Cho tôi xin mượn ánh đèn hồng. Nàng ngược mắt thâm u băng
Nàng ngược mắt thâm u băng
Nàng *dừng* bước suy tư băng

khuâng nhìn tôi trả lời: Em thả đèn trôi sông lúc ánh chiều vàng sắp lịm
khuâng nhìn tôi trả lời: Em cầm đèn ra đây dâng cho bầu trời đêm huyền
khuâng nhìn tôi trả lời: Em dự hội Hoa Đăng em đem đèn dự đêm hội

tắt. Tôi lặng đứng ngẩn ngơ một mình giữa đám cỏ cao cao.
bí. Tôi lặng ngắm ngẩn ngơ ngọn đèn giữa khoảng trời bao la.
lớn. Tôi lặng ngắm ngẩn ngơ ngọn đèn *nhỏ* bé nàng mang đi.

Ngắm ngọn đèn hiu hắt trôi theo dòng nước bập bênh. 2. Hỡi ...
Cháy miệt mài vô ích tiêu hao trong màn tối chập chùng. 3. Hỡi ...
Biển chìm đầu vô ích trong muôn ngọn lửa chập ... chùng.